

TOMÁŠ SEDLIAK

NOVÝ ZÉLAND

OD CAPE REINGA
AŽ PO STEWART ISLAND

očima milovníka turistiky

Tomáš Sedliak

NOVÝ ZÉLAND

od Cape Reinga
až po Stewart Island
očima milovníka turistiky

ÚVOD

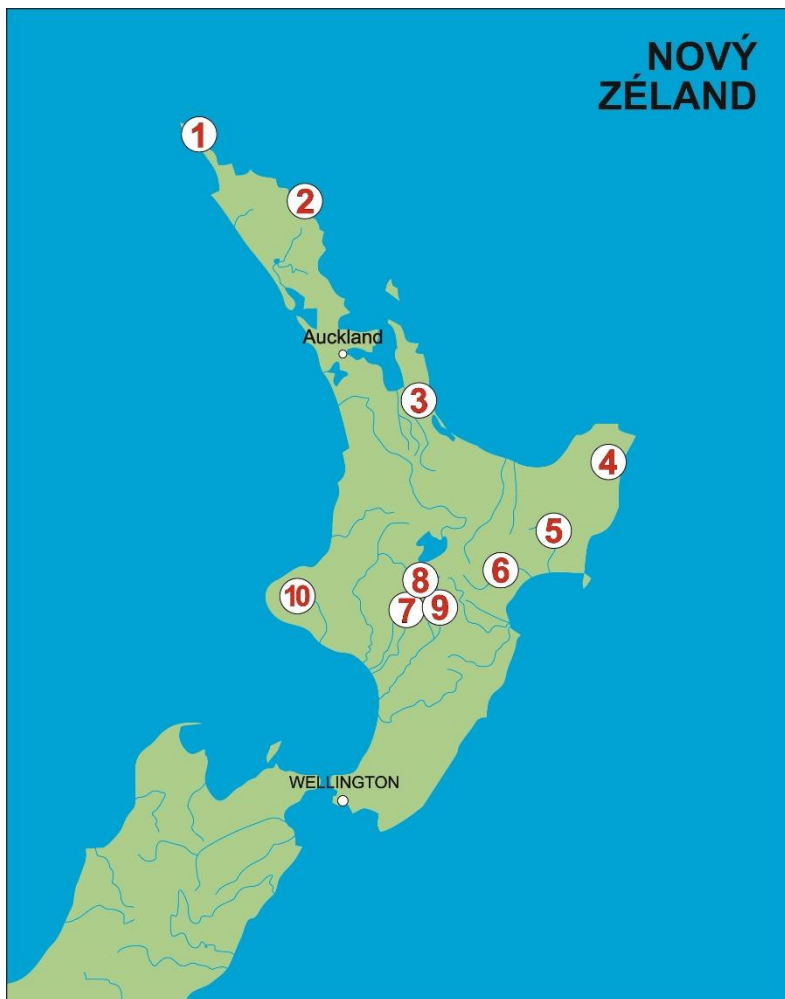
Téměř pro každého, kdo se rozhodne na delší dobu navštívit „Zemi dlouhého bílého oblaku“, je jedním z hlavních cílů poznávání její nádherné přírody. Někteří cestovatelé upřednostňují jednodenní výpravy, jiní vícedenní. Nový Zéland jistě okouzlí obě skupiny turistů. Tracky zde mohou vést hřebeny hor, pobřežím, divokou buší, deštným pralesem, farmářskými cestami, údolními, koryty řek nebo i pouští. Každý si může vybrat oblast, která mu je nejbližší.

Tato kniha chce přiblížit milovníkům turistiky nejzajímavější výpravy do přírody na Novém Zélandu. Úvodem je nutné zdůraznit, že popisované tracky byly vybrány na základě subjektivních zkušeností a zážitků autora. Jde zejména o výpravy na území národních parků Nového Zélandu, kterých je celkem 14. Dokument obsahuje i několik výletů do oblastí, které nemají statut národního parku. Kromě klasických tracků, zvaných „Great Walks“ vhodných pro všechny věkové kategorie, jsou zde popsány i méně komerční turistické cesty. Publikace je určena přednostně turistům, ale může případně potěšit i horolezce.

Věřím, že tato kniha pomůže mnoha turistům v jejich rozhodování, kam se na Novém Zélandu vydat.

SEVERNÍ OSTROV

Souhrnná mapa tracků

1. Te Pahi Coastal Track
2. Cape Brett Track
3. Track v Kaimai Mamaku Forest Park
4. Mount Hikurangi Track
5. Lake Waikaremoana Track
6. Výstup na vrcholy Kaweka J a North Kaweka
7. Round the Mountain Track
8. Tongariro Northern Circuit
9. Výstup na Mount Ruapehu
10. Výstup na Mount Taranaki

PODOBLAST NORTHLAND

1. Te Pahi Coastal Track – (3 dny)

Tento pobřežní track se nachází v rezervaci Te Pahi Recreation Reserve na nejsevernějším cípu severního ostrova. Téměř celá cesta vede podél pobřeží, kde se lze vykoupat na mnoha malebných plážích. Track pokračuje přes Cape Reinga Lighthouse, který je druhým nejsevernějším bodem Nového Zélandu a cílem mnoha turistů. Neméně zajímavým místem cesty jsou skalní jezírka Rock Pools. Na tracku nejsou k dispozici žádné ubytovny, proto je nutné mít ve výbavě stan. Je potřeba si také zajistit odvoz na začátek a konec tracku, protože cesta není okružní.

1. den: Kapowairua – Tapotupotu Bay

(předpokládaná doba tohoto úseku je 5–7 hodin)

Doporučuji začít track na severním pobřeží z kempu Kapowairua v zálivu Spirit Bay. Toto místo hned na začátku tracku nastavuje vysokou laťku pro další části túry, protože se jedná o jednu z nejhezčích pláží na Novém Zélandu. Kemp je spravován Maory z DOC (Department of Conservation) a rozhodně není na škodu zde strávit pár dní jenom relaxováním a koupáním. Z kempu je na první pohled viditelný kopec Maungapiko Hill s jeskyní uprostřed, který dokresluje toto úžasné místo. První 2–3 hodiny tracku se jde po pláži Te Horo Beach. Pláž se zdá již na první pohled nekonečná. Nádherným místem je Waitahora Lagoon, nad kterou turisté přecházejí po lávce. Jsou zde výhledy na moře, lagunu i okolní kopce. Pokud je zrovna příliv, turisté jsou nuceni využít cestu buší. Asi po hodině cesty buší se znovu objeví moře s pláží Whangakea Beach, kde se během teplých dnů lze osvěžit koupelí. Asi 5 minut od pláže je první místo na kempování, které se nazývá Pandora. Kdo si potřebuje odpočinout, může zde přenocovat a relaxovat na pláži. Ostatní se po krátké svačině mohou vydat dál a po 20 minutách chůze míjejí skalní jezírka Rock Pools. Toto místo ocení zejména turisté upřednostňující koupání v sladké vodě. Pokud jdete track ve velké skupině, nemusíte mít obavu, jezírek na osvěžení je opravdu hodně a místa je dost pro všechny. Po osvěžení následuje nejtěžší úsek prvního dne, který vede buší kopcovitým terénem. Výhledy odsud na moře jsou ale úchvatné. Zhruba po 3 hodinách cesty od Rock Pools přichází poslední klesání

k deltě Tapotupotu Stream, na niž navazuje Tapotupotu Bay. Zde se nachází kemp se studenou sprchou a pitnou vodou, vhodné místo pro nocleh. Zbytek večera je možné opět strávit na pláži a sledovat překrásný západ slunce s výhledy na moře a okolní kopce.

2. den: Tapotupotu Bay – Twilight camp

(předpokládaná doba tohoto úseku je 7–8 hodin)

Po ranním koupání v zálivu začíná nejdlejší část výpravy. Track stoupá nejprve na kopec s výhledem na Tapotupotu Bay. Po počátečním stoupaní cesta pokračuje hřebenovkou, z níž lze pozorovat moře i okolní kopce. Asi po 2 hodinách se odkrývá výhled na pohádkovou pláž Sandy Bay. Ve slunných dnech se zde turisté koupají, relaxují a opalují. Je nezbytné použít opalovací krém. Pláž je vskutku nádherná a stojí za hlubší prozkoumání. Track poté pokračuje stoupaním, které po chvíli odkrývá výhled na Cape Reinga Lighthouse. Maják je konečným bodem State Highway 1 a je cílem mnoha turistů. Je to druhý nejsevernější bod Nového Zélandu a patří mezi nejkrásnější místa severního ostrova. Pro turisty zde může být nepříjemné velké množství návštěvníků v porovnání s počtem osob, které lze potkat na tracku. Informační tabule u majáku ukazují směr a vzdálenost tohoto místa od významných světových destinací. Je tady možnost doplnění pitné vody. Asi hodinu cesty jižně od Cape Reinga je dlouhá pláž Te Werahi Beach. Není tak malebná jako Sandy Bay, ale od této pláže track vstupuje do oblasti písčných dun. V porovnání s prvním dnem tracku dochází ke změně charakteru

okolní krajiny, což hodně turistů uvítá. Největší písečné duny budou v závěrečné části tracku. Po 2 hodinách cesty od Cape Reinga je možná krátká odbočka na poloostrov Cape Maria van Diemen. Track vede až na konec poloostrova k Waitapu Point Lighthouse. Zde je možné obdivovat výhled na blízký ostrov Motuopao Island. Celá odbočka trvá přibližně 90 minut. Poslední pláží na trase tohoto dne je Twilight Beach. V porovnání s Te Werahi Beach je tady mnohem méně návštěvníků. Oproti zálivům z prvního dne zde mohou být větší vlny, proto je nutné dbát zvýšené opatrnosti při koupání. Twilight camp je odsud vzdálen přibližně 15 minut cesty. V porovnání s Tapotupotu Bay není vybaven sprchou a nevede sem ani silnice. V kempu obvykle bývá voda, ale je doporučeno její převaření. Jedná se o velmi klidné místo, jehož atmosféru dotváří hukot moře.

3. den: Twilight camp – Te Paki Sand Dunes

(předpokládaná doba tohoto úseku je 4–5 hodin)

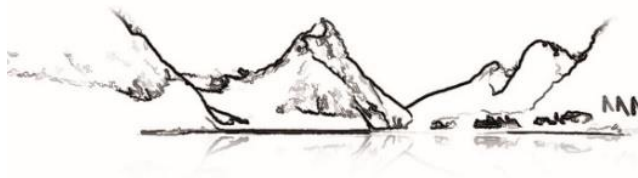
Od Twilight campu track vede otevřenou krajinou mírně nad pobřežím. Nedaleko je vyhlídka Scott Point, na kterou lze odbočit. Po mnoha krásných výhledech následuje klesání po dřevěných schodech ke Kahokawa Beach. Na tuto pláž plynule navazuje Ninety Mile Beach, která je nejdelší pláží Nového Zélandu a je proslulá zejména tím, že je na ní povoleno jezdit autem. I s běžným osobním automobilem tady můžete urazit poměrně dlouhou vzdálenost. Pokud se zde rozhodnete pro jízdu autem, rozhodně doporučuji jediné za

odlivu. Cesta po této pláži pěšky v rámci tracku zabere více než hodinu. Poté je nutno odbočit vlevo v místě, kde ústí Te Paki Stream do moře. Trasa dále vede podél Te Paki Stream, vedle kterého je rušná cesta vedoucí na Ninety Mile Beach. Naštěstí tento úsek netrvá déle než 90 minut. Track končí na parkovišti Te Paki Sand Dunes. Jsou to největší písečné duny severního ostrova. Kdo má zájem, může duny sjíždět na zapůjčeném sandboardu. Jízda na sandboardu z mírných i strmých dun může být krásným zakončením tohoto pobřežního tracku.

Fotogalerie:

1. Cape Reinga Lighthouse
2. Lávka přes Waitahora Lagoon
3. Te Paki Stream a Te Paki Sand Dunes
4. Výhled na Ninety Mile Beach

2. Cape Brett Track – (1–2 dny)

Tento zajímavý track se nachází v komerčně oblíbené oblasti Bay of Islands. Track prochází přes maorskou půdu, ze které pokračuje dále do Manawahuna Scenic Reserve. Je veden převážně buší, kde ale nechybí výhledy na okolní moře s mnoha ostrovy. Hlavními cíli tracku jsou výhled na Hole in the Rock a Cape Brett Lighthouse. Dalším zajímavým místem na trase je zátoka Deep Water Cove. Přímo na konci tracku je možnost přenocovat v Cape Brett Hut. Poté je nutné se vrátit stejnou cestou zpět. Další možností je využití Water Taxi, který může turisty dopravit ke Cape Brett Hut nebo k Deep Water Cove. Za ubytování v Cape Brett Hut a také za cestu přes maorskou půdu se musí platit.

1. den: Rawhiti – Cape Brett Hut

(předpokládaná doba tohoto úseku 6–7 hodin)

Track začíná na pravé straně silnice vedoucí do Rawhiti. Po krátkém počátečním stoupání turisté dorazí na rozcestí, kde je vstupní brána tracku. Z rozcestí se lze po druhé cestě dostat během 5 minut na pláž Oke Bay, která patří k nejkrásnějším v celé oblasti Bay of Islands. Koupání na této pláži je pro mnohé příjemným začátkem tracku. Po krátkém osvěžení nic nebrání návratu ke vstupní bráně a zahájení opravdového stoupání buší. Track po celou dobu připomíná horskou hřebenovku a cesta vede strmě nahoru a dolů. Pro informaci je každý zdolaný kilometr označen značkou. Výhledy jsou opravdu skvostné. Turisté mají celou oblast Bay of Islands jako na dlani. Na jižní straně mohou obdivovat pohled na Whangamumu Harbour. Na konci nejdelšího stoupání je dřevěný shelter, kde si lze dopřát zasloužený oběd, ovšem z vlastních zásob. Zhruba po 4–5 hodinách cesty se nachází rozcestí k zátocce Deep Water Cove. Pokud je hezké počasí a dostatek času, doporučuji zátoku navštívit. Je totiž ideální pro koupání a potápění. Velmi často je tady možné spatřit rejnoka. Další cesta od zmíněného rozcestí je daleko obtížnější než ze začátku. Každý kilometr je zasloužený. Odměnou za vynaložené úsilí je závěr tracku, kterým je špička poloostrova Cape Brett. Nejprve turisté dorazí k majáku Cape Brett Lighthouse, odkud je již vidět Cape Brett Hut, překrásné místo pro nocleh. Výhled na moře, lodě, skály a útesy je naprosto strhující a turisté zde stráví nádherný večer. Při troše štěstí lze spatřit i velryby. Dominantou celého výhledu je

Hole in the Rock, ostrůvek se skalní jeskyní, kterou mohou proplout i lodě s návštěvníky. Večer na Cape Brett Hut jistě zůstane v paměti každému cestovateli po Novém Zélandu.

2. den: Cape Brett Hut – Rawhiti

(předpokládaná doba tohoto úseku 6–7 hodin)

Cesta nazpět vede po stejné trase.

Fotogalerie:

1. Zátoka Deep Water Cove
2. Pohled na špičku poloostrova Cape Brett
3. Cape Brett Lighthouse s Hole in the Rock

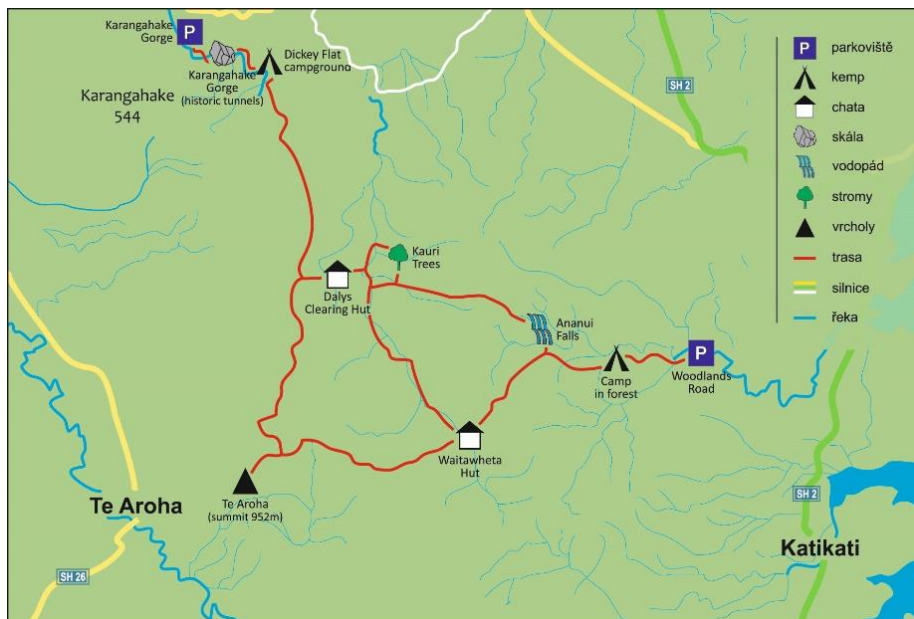

PODOBLAST WAIKATO, BAY OF PLENTY

1. Track v Kaimai Mamaku Forest Park – (3 dny)

Kaimai Mamaku Forest Park je hranicí mezi Regiony Waikato a Bay of Plenty. Nachází se jižně pod poloostrovem Coromandel. V rámci severního ostrova jsou v publikaci zahrnuty především tracky v horách, podél jezer a pobřeží moře. Pro tento park je ale typická divoká buš s potoky a několika nevysokými kopci. Níže popsany track vede divokou buší kolem vodopádů Ananui Falls 106 m vysokých. Dále v něm turisté narazí na vzácné stromy kauri a půjdou po stopách starých železničních tratí, po nichž se přepravovalo vytěžené zlato. Track turisty zavede na vrchol hory Te Aroha (952 m n. m.) i do historických železničních tunelů. Velkou předností tracku je malé množství turistů a neskutečný klid. V parku jsou k dispozici klasické chaty, kde je možné přenocovat. Začátek a konec tracku je na jiném místě, proto je nutné zajištění transportu. Existuje však možnost upravení trasy tracku a cesta potom může být i okružní.

1. den: parkoviště na konci Woodlands Road – Waitawheta Hut (předpokládaná doba tohoto úseku 7 hodin)

Track začíná na konci silnice Woodlands Road, která je blíž Katikati. Pozor na záměnu s blízkou silnicí stejného jména Woodlands Road, která se nachází o pár kilometrů dále u Waihi. Hned na počátku trasy je nutné přebrodit řeku a dostat se k rozcestí. Nejvhodnější je pak jít z rozcestí podél potoku Waitengae Stream směrem k Ananui Falls. Trasa vede divokou buší, kde je nutné přecházet mnoho menších potůčků. Zanedlouho se objeví lesní louka vhodná ke stanování. Pokud chceme vidět vodopády a kauri stromy, je třeba na další odbočce jít doprava.

Unavení turisté mohou odbočit vlevo na track, který vede přímo k Waitawheta Hut. Pokud se rozhodneme pro delší trasu, zahlédneme po krátkém stoupání vodopády Ananui Falls. Boční výhled na vodopády není příliš zajímavý a je důležité nepropásnout odbočku vedoucí na cestu k výhledu shora. Pohled do propasti a na okolní lesy patří k nejkrásnějším na trase. Cesta k vodopádům trvá asi 10 minut. Následně se pokračuje lesem až k odbočce vedoucí doprava ke kauri stromům. Tyto stromy je možné spatřit pouze na severním ostrově a patří k nejstarším na světě. Turisté mohou dále pokračovat směrem k Waitawheta Valley. Po krátkém čase dorazí k Waitawheta River a odbočí vlevo směrem k Waitawheta Hut. Na trase narazí na staré kolejnice a vagóny používané při těžbě zlata. Waitawheta Track je nejznámější trasou v této oblasti a vede až do Waitawheta Hut, kde trekaři stráví první nocleh. Chata je umístěna v divoké buši.

2. den: Waitawheta Hut – Dalys Clearing Hut

(předpokládaná doba tohoto úseku 7 hodin)

Je nutné zdůraznit, že uvedená doba se může lišit v závislosti na fyzických schopnostech. Určitě se nevyplatí orientovat podle ukazatelů od DOC (Department of Conservation) v této oblasti.

Z Waitawheta Hut vede značená cesta až na vrchol Te Aroha Mountain. Track od svého počátku prochází dlouhou nekonečnou buší a je fyzicky náročný. V těchto místech lze spatřit divoké kozy, které jsou velmi plaché. Když turisté poprvé uvidí Te Arohu, čeká je ještě devadesátiminutový výstup na vrchol. Cestou minou odbočku

k Mangakino Shelter, kam budou pokračovat po zdolání vrcholu. Na vrcholu Te Aroha je vysílač, proto není problém tuto horu rozpoznat. Výhled z vrcholu je krásný. Cestou dolů se turisté vracejí zpět na rozcestí, kde je značen Mangakino Shelter. Po odbočení vlevo a následném klesání zavede turisty cesta k další odbočce. Po ní se vydají doprava směrem ke zmíněnému shelteru. Mangakino Shelter je nedaleko a leží u potoka Mangakino Stream. Po odpočinku v shelteru turisté pokračují rovně buší a dorazí k poslednímu rozcestí tohoto dne. Závěrečný úsek stoupá až k louce, kde se nachází cíl druhého dne tracku Dalys Clearing Hut, ideálního místa pro nocleh.

3. den: Dalys Clearing Hut – Karangahake Gorge (předpokládaná doba tohoto úseku 4–5 hodin)

Závěrečný den turisté zahájí sestupem k poslednímu rozcestí z předešlého dne. Po odbočení doprava vede track stále divokou buší až k místu, kde se slévá Mangakino Stream a Waitawheta River. Nejkratší možností je pokračování podél této řeky až do cíle tracku. Turisté cestou procházejí přes Dickey Flat Campsite, kde lze stanovat. Asi 20 minut od cíle cesty je odbočka doprava ke skalním tunelům. Tento úsek je již součástí komerčně známé Windows Walk. Cesta vede přímo přes tunely s nádherným výhledem na soutěsku s řekou. Od tunelů to již není daleko k parkovišti Karangahake Gorge. Na konci trasy lze pozorovat řadu zajímavostí týkajících se historie těžby zlata a je možno si cestu prodloužit hlubším zkoumáním této oblasti. V těchto místech ale turisté narazí na větší počet návštěvníků.

Fotogalerie:

1. Waitawheta River
2. Waitawheta Track
3. První pohled na Te Aroha Mountain

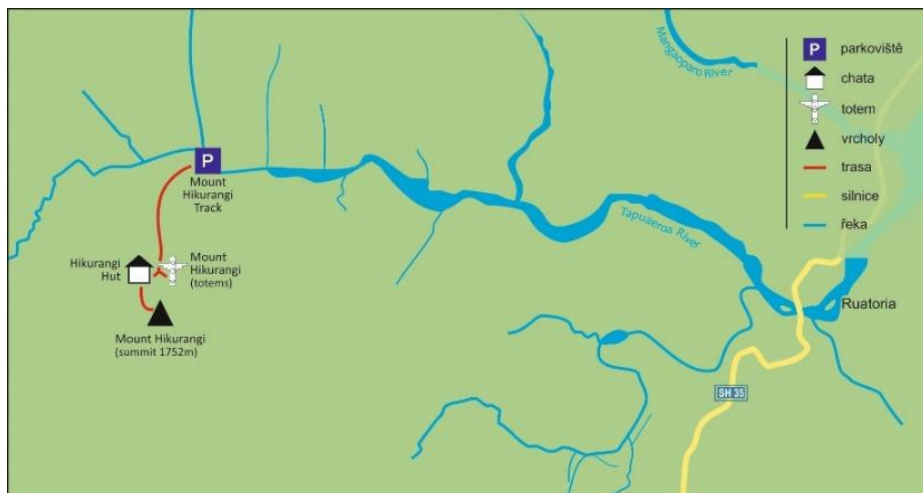

PODOBLAST EAST CAPE

1. Mount Hikurangi Track – (1–2 dny)

Cílem tohoto tracku je zdolání nejvyšší hory severního ostrova nesopečného původu. Vrchol Mount Hikurangi leží ve výšce 1 752 m n. m. Je to zároveň místo, z něhož lze spatřit východ slunce nejdříve v rámci celého Nového Zélandu. Pro Maory je tato hora posvátným místem. Do publikace není tento track zahrnut jen kvůli své kráse, ale je také zajímavé, že hora a celá oblast je ve vlastnictví farmy Pakihiroa Station, proto je celá trasa na vrchol vedena farmářskou cestou. A tak turisty doprovázejí ovce, krávy a překrásní koně. Dalším zajímavým bodem tracku je místo s maorskými totemy. Přenocovat je možné v Hikurangi Hut. Zaplacení noclehu a získání povolení k výstupu je nutné zařídit přímo na Pakihiroa Station. Pokud chtějí turisté zdolat horu v rámci jednoho dne, stačí majitele pouze informovat. Trasa zpět vede po stejné cestě.

1. den: Pakihiroa Station – Hikurangi Hut (předpokládaná doba tohoto úseku 3,5–5 hodin)

Track začíná přímo u budovy správce Pakihiroa Station. Je značen velkými žlutými kůly a prakticky kopíruje cestu pro 4WD vozidla. Celý výstup na Hikurangi Hut mírně stoupá. Cestou pozorujeme nesčetné množství krav a ovcí. Nádherný je i výběh s koňmi všech barev. Zleva nás po celou dobu doprovázejí hory Wharekia a z pravé strany můžeme obdivovat Whanokao a Puketahinu. Přímou před turisty se otevírá dominantní hora Hikurangi, na jejímž hřebenu je po čase viditelná také Hikurangi Hut. Zhruba 30 minut před chatou je rozcestí, kde je možné pokračovat po cestě pro 4WD k posvátnému místu s maorskými totemy. Tato cesta není značena. Totemů je zde hodně, proto turisté krátkou 30minutovou odbočku ocení. Od rozcestí je track značen stále žlutými kůly, ale není již veden po cestě pro 4WD a je divočejší. Chata již není daleko od zmíněné odbočky, nebývá obvykle plně zaplněna a je nádherným místem pro nocleh. Pokud chtějí turisté dorazit na vrchol s východem slunce, je nutné si nařídit budík raději 3 hodiny před svítáním.

2. den: Hikurangi Hut – Mount Hikurangi a zpět na Pakihiroa Station

(předpokládaná doba tohoto úseku 8–9 hodin)

Popis dne přizpůsobím variantě výstupu za světla. Varianta za tmy je dobrodružná, východ slunce přenádherný, ale je nutné být velmi opatrný.

Jestliže vyrazíme za světla, ihned za chatou vidíme velké množství značek vedoucích do strmého kopce. Krajina postupně získává alpský ráz. Počáteční strmé stoupání se časem zmírňuje. Horu obcházíme z pravé strany, kde je k vidění velké množství krásných malých jezírek. Výhledy na okolní hory také stojí za to. Značení tracku končí asi 400 m pod jeho vrcholem, kde začíná výstup přes suť. Jedinou rozumnou možností je vystoupit na vrchol právě přes suťový žlab. Tento závěr je namáhavý, ale pro zkušené turisty to nebude nic neobvyklého. Je doporučeno stoupat levou stranou žlabu. Zhruba po půl hodině turisté dorazí na sedlo pod vrcholem. Mount Hikurangi je dvouvrcholová hora. Hlavní vrchol je na pravé straně od sedla a je označen bílým štítem. Rozhodně se vyplatí zdolat oba vrcholy s přenádhernými výhledy. Z hory je viditelná celá oblast East Cape včetně pohoří i nedalekého moře s nejvýchodnějším majákem severního ostrova.

Po euforii z dosažení vrcholu nezbyvá turistům nic jiného, než se vydat zpět. Sestup jim potrvá přibližně 6–7 hodin.

Fotogalerie:

1. Další skupina turistů na vrcholu Mount Hikurangi
2. Ranní pohled na Mount Hikurangi
3. Jeden z mnoha maorských totemů

